

എസ്ഥേർ

വസ്ഥിരാജ്ഞി രാജാവിനെ ധിക്കരിക്കുന്നു

1 ഇന്ത്യ മുതൽ എത്യോപ്യവരെ 127 സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അധിപതിയായിരുന്ന അഹശേപരോശിന്റെ കാലത്ത് സംഭവിച്ചതാണിത്. **2** അഹശേപരോശ് അപ്പോൾ ശുശൻരാജധാനിയിലെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്നുണ്ട് ഭരിച്ചിരുന്നത്.

3 ഭരണം തുടങ്ങിയതിന്റെ മൂന്നാം വർഷം അഹശേപരോശ് തന്റെ കീഴിലുള്ള സകല ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും നേതാക്കൾക്കും ഒരു വിരുന്നു നൽകി. പാർസികളുടെയും മേദ്യരുടെയും സേനാധിപന്മാരും പ്രജകളും അതിനുണ്ടായിരുന്നു. **4** അവന്റെ അധീനതയിലുള്ള അളവറ്റ സമ്പത്തും രാജധാനിയുടെ അപൂർവസൗന്ദര്യവും അതിലെ നിധികളും പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ വിരുന്നിന് 180 ദിവസം നീണ്ടുനിന്നു. **5** അതുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ തലസ്ഥാനനഗരമായ ശുശനിലുള്ള സകലരെയും വലിയവനോ ചെറിയവനോ എന്ന വ്യത്യാസം നോക്കാതെ, അടക്കിവിളിച്ച് കൊട്ടാരത്തിനകത്തുള്ള നന്നായി അലങ്കരിച്ച ഉദ്യാനത്തിൽവെച്ച് ഏഴുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന വേറൊരു വിരുന്നു നൽകി. **6** അതിന് വെള്ളയും നീലയും നിറത്തിലുള്ള ലിനൻതോരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളപ്പട്ടു കൊണ്ടും രക്തവർണത്തിലുള്ള ലിനൻകൊണ്ടുമുള്ള ചരടുകൾകെട്ടിയാണ് വെണ്ണക്കൽ തുണുകൾക്കിടയിലുള്ള വെള്ളിവളയങ്ങളിൽ തോരണങ്ങൾ തൂക്കിയത്. വർണ്ണക്കല്ലും വെണ്ണക്കല്ലും മുത്തുച്ചിപ്പിയും മറ്റു വിലപിടിച്ച വസ്തുക്കളും പാകിയ തരയിൽ സ്വർണ്ണത്തിലും വെള്ളിയിലും തീർത്ത മഞ്ചങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. **7** വീഞ്ഞു വിളമ്പിയത് ഒന്നിനൊന്നു വ്യത്യസ്തമായ വിവിധതരം സ്വർണ്ണക്കോപ്പുകളിലായിരുന്നു! ഒരു രാജാവിനു മാത്രം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതരത്തിലുള്ള മുന്തിയ വീഞ്ഞിന് ഒരു ലോപവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

8 ഓരോരുത്തനും വേണ്ടത്ര നല്ല വീഞ്ഞു കൊടുക്കണമെന്ന് തന്റെ കൊട്ടാരം ചുമതലക്കാരനോടു രാജാവു കല്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ രാജാവിനെ അനുസരിച്ചു.

9 അതേസമയം അഹശേപരോശുരാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി വസ്ഥിരാജ്ഞിയും ഒരു വിരുന്നു നടത്തി. **10-11** വിരുന്നിന്റെ ഏഴാംദിവസം വീഞ്ഞു കുടിച്ചതു കാരണം ഉന്മേഷവാനായ രാജാവ് തന്റെ പരിചാരരായ മെഹൂമാൻ, ബിസ്ഥാ, ഹർബ്ബോനാ, ബിഗ്ദ്ധാ, അബഗ്ദ്ധാ, സേഥർ, കർക്കസ് എന്നീ ഏഴു ഷണ്ഡന്മാരെ വിളിച്ചു രാജ്ഞിയെ രാജകീടം അണിയിച്ച് മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. മനോഹരമായ രാജ്ഞിയുടെ സൗന്ദര്യം ജനങ്ങളുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കലായിരുന്നു രാജാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

12 എന്നാൽ ഷണ്ഡന്മാർ വന്നുണർത്തിച്ച രാജകല്പന അനുസരിക്കാൻ വസ്ഥിരാജ്ഞി വിസമ്മതിച്ചു. രാജ്ഞി വരാതിരുന്നപ്പോൾ രാജാവ്

നിലവിട്ടു കോപിക്കുകയും കോപം കൊണ്ടു ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്തു.

13-14 നിയമത്തെയും ശിക്ഷയെയും പറ്റി രാജാവ് പ്രഗത്ഭരുടെ ഉപദേശം തേടുന്നപതിവ് അന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അഹശേപരോശുരാജാവ് നിയമജ്ഞരായ ജ്ഞാനികളോടു സംസാരിച്ചു. അവർ രാജാവിനോടു വളരെ അടുപ്പമുള്ളവരായിരുന്നു. കർശേനാ, ശേഥാർ, അദ്മാഥാ, തർശീശ്, മേരെസ്, മർസെനാ, മെമുഖാൻ, എന്നിങ്ങനെയാണിരുന്ന അവരുടെ പേരുകൾ. പാർസിയീലെയും മേദ്യയിലെയും ഏറ്റവും ഉന്നതഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു അവർ. രാജാവിനെ കാണുന്നതിനു പ്രത്യേക അവകാശം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരുന്നു അവർ. അവരോടു രാജാവു ചോദിച്ചു, **15** “അഹശേപരോശുരാജാവ് ഷണ്ഡന്മാർ മുഖാന്തരം ചൊല്ലി അയച്ച കല്പന വസ്ഥിരാജ്ഞി ധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയമപ്രകാരം അവളോടു ചെയ്യേണ്ടതെന്ത്?”

16 അതിന് രാജാവിന്റെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും മുമ്പിൽ മെമുഖാൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “വസ്ഥിരാജ്ഞി അന്യായം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് രാജാവിനോടു മാത്രമല്ല, അഹശേപരോശുരാജാവിന്റെ സകല സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള സകല പ്രജകളോടും സകല ജനങ്ങളോടും കൂടിയാണ്. **17** വസ്ഥിരാജ്ഞി ചെയ്ത കാര്യം മറ്റൊരാൾ സ്ത്രീകളും കേൾക്കുമെന്നതിനാലാണു ഞാനിതു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ മറ്റു സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നതു നിർത്തും. അവർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരോട്, ‘അഹശേപരോശുരാജാവ് വസ്ഥിരാജ്ഞിയോട് തന്റെ മുമ്പിൽ വരാൻ കല്പിച്ചു. പക്ഷെ അവർ വരാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല’ എന്നു പറയും.

18 “രാജ്ഞി ചെയ്തത് എന്തെന്ന് പാർസിക്കാരുടെയും മേദ്യക്കാരുടെയും നേതാക്കളുടെ ഭാര്യമാർ ഇന്നുകേട്ടു. അവളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ അവരും അപ്രകാരം തന്നെ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരായ നേതാക്കളോടും ചെയ്യും. അങ്ങനെ വളരെയേറെ നിന്ദയും കോപവും ഉണ്ടാവും.

19 “രാജാവിനു സമ്മതമെങ്കിൽ വസ്ഥിരാജ്ഞി ഇനി ഒരിക്കലും അഹശേപരോശു രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നുകൂടെന്ന് ഒരുത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അത് ഒരിക്കലും തെറ്റിച്ചുകൂടെന്ന നിബന്ധനയോടെ പാർസിയീലെയും മേദ്യയിലെയും നിയമങ്ങളിൽ എഴുതിച്ചേർക്കുകയും അവളെക്കാൾ നല്ല ഒരുവൾക്ക് രാജ്ഞിപ്പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. **20** പ്രശ്നം ഗുരുതരമായതുകൊണ്ട് രാജാവെടുക്കുന്ന ഏതൊരു നടപടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമായ രാജ്യത്തെ ജനം മുഴുവൻ അറിയും. അനന്തരം എല്ലാ ഭർത്താക്കന്മാരും വലിയവർ മുതൽ ചെറിയവർ വരെ, തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.”

21 ഈ ഉപദേശം നന്നെന്ന് രാജാവിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ബോധ്യമായി. രാജാവ് മെമ്മുവാൻ ഉപദേശിച്ചതു തന്നെ ചെയ്തു. 22 ഏതൊരുവന്റെ വീട്ടിലും പുരുഷനായിരിക്കും കൈകാര്യകർത്താവെന്ന് ഓരോരുത്തന്റെയും ഭാഷയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു കല്പന സംസ്ഥാനങ്ങൾതോറും അതതിന്റെ ഭാഷയിലും ജനങ്ങൾതോറും അവരവരുടെ ഭാഷയിലും എഴുതി രാജ്യത്തെല്ലായിടത്തും രാജാവ് കൊടുത്തയച്ചു.

എസേമർ രാജ്ഞിയാക്കപ്പെടുന്നു

2 പിന്നീട് അഹശേപരോശുരാജാവിന്റെ കോപം ശമിച്ചപ്പോൾ അവൻ വസ്ഥിയെയും അവളുടെ പ്രവൃത്തിയേയും അവൾ കാരണം താൻ പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനയേയും പറ്റി ഓർത്തു. 2 അപ്പോൾ അവനെ സേവിച്ചു കൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരായ പരിചാരകർ അവനോട് ഇങ്ങനെ ഉണർത്തിച്ചു, “രാജാവിനുവേണ്ടി സുന്ദരികളായ യുവകന്യകമാരെ അന്വേഷിച്ചുകണ്ടുപിടിച്ചാലും. 3 രാജാവ് തന്റെ രാജ്യത്തെ എല്ലാപ്രവിശ്യകളിലും നേതാക്കളെ തിരഞ്ഞെടുക്കട്ടെ. അനന്തരം അവർ സുന്ദരികളായ എല്ലാ കന്യകമാരെയും ശൃശന്റെ തലസ്ഥാനത്തേക്കു കൊണ്ടുവരട്ടെ. അന്തഃപുരത്തിലെ സ്ത്രീകളോടൊപ്പം അവർ കഴിയണം. അന്തഃപുരത്തിന്റെ ചുമതലക്കാരനായ, രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡനായ ഹേഗായിയുടെ ചുമതലയിലായിരിക്കും അവർ. അവരുടെ സൗന്ദര്യപരിചരണങ്ങൾക്കാവശ്യമായതെല്ലാം അയാൾ ചെയ്തു കൊടുക്കട്ടെ. 4 അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് രാജാവിനു ബോധിക്കുന്നവളെ വസ്ഥിക്കുപകരം രാജ്ഞിയായി വാഴിക്കാമല്ലോ.” ആ നിർദ്ദേശം രാജാവിനു സമ്മതമായി. ഈ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രാജാവു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

5 ആ സമയത്ത് ശൃശന്റെ തലസ്ഥാനത്ത് ബെന്യാമീന്റെ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട കീശിന്റെ മകനായ ശിമെയിയുടെ മകനായ യായീരിന്റെ മകൻ മൊർദ്ദെഖായി എന്നൊരു ഹെബ്രായൻ പാർത്തിരുന്നു. 6 ബാബിലോൺരാജാവായ നെബുഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബലമായി പിടിച്ചു തടവുകാരാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മൊർദ്ദെഖായിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദയുടെ രാജാവായ യെഹോയാബീനും ആ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. 7 തന്റെ അമ്മാവന്റെ മകളായ എസേമർ എന്നുപേരുള്ള ഹെബ്രായയെ അറപ്പനും അമ്മയും ഇല്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ മൊർദ്ദെഖായി എടുത്തുവളർത്തിയിരുന്നു. അവൾ അതിസുന്ദരിയും മനോഹരിയും ആയിരുന്നു. 8 രാജാവിന്റെ കല്പനകേട്ട് നിരവധി യുവതികൾ ശൃശന്റെ തലസ്ഥാനനഗരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ആ യുവതികൾ ഹേഗായിയുടെ പരിചരണത്തിലേല്പിക്കപ്പെട്ടു. അവരിലൊരുവളായിരുന്നു എസേമർ. അവൾ രാജാവിന്റെ അന്തഃപുരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ഹേഗായിയുടെ പരിചരണത്തിലേല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജാവിന്റെ സ്ത്രീകളുടെ ചുമതലക്കാരനായിരുന്നു ഹേഗായി. 9 എസേമരിനോടു പ്രത്യേകം ഇഷ്ടം തോന്നിയ ഹേഗായി പെട്ടെന്നുതന്നെ അവൾക്കുള്ള സൗന്ദര്യപരിചരണങ്ങളും പ്രത്യേക ഭക്ഷണവും നൽകി. പിന്നെ ഹേഗായി എസേമരിനെയും അവളുടെ ഏഴു പരിചാരികമാരെയും അന്തഃപുര സ്ത്രീകൾ വസിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥലത്തേക്കയച്ചു. 10 താനൊരു യെഹൂദസ്ത്രീയാണെന്ന

കാര്യമോ സ്വന്തം കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റിയോ മൊർദ്ദെഖായി വിലക്കിയതു കാരണം എസേമർ ആരോടും പറഞ്ഞില്ല. 11 എസേമരിന്റെ സുഖവിവരവും ഭാവിയും അറിയാമല്ലോ എന്നു കരുതി മൊർദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ അന്തഃപുര പ്രദേശത്തു ദിവസവും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കുമായിരുന്നു.

12 രാജാവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ഓരോ യുവകന്യകയും ആറുമാസം മുൻതൈലവും ആറുമാസം വിവിധതരം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുള്ള സൗന്ദര്യപരിചരണം പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതുണ്ട്. 13 രാജാവിനെക്കൊണ്ടാൻ പോകുന്ന യുവകന്യകയ്ക്കു കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ അന്തഃപുരത്തിലുള്ളതെന്തും എടുക്കാമായിരുന്നു. 14 അവൾ വൈകുന്നേരം രാജാവിന്റെ അടുത്തു ചെല്ലുകയും പിറ്റേദിവസം രാവിലെ ഷണ്ഡനും രാജാവിന്റെ വെറുപ്പാട്ടികളുടെ സുഷിപ്പുകാരനുമായ ശയസ്ഗസ്മേൽനോട്ടം നടത്തുന്ന വേറൊരു അന്തഃപുരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് അവളെ ആഗ്രഹിക്കുകയും പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടുമൊരിക്കൽ അവൾ രാജാവിന്റെ അടുത്തു പോകരുത്.

15 അങ്ങനെ മൊർദ്ദെഖായിയുടെ അമ്മാവനായ അബീഹരയീലിന്റെ മകൾ എസേമരിന്റെ ഊഴം വന്നപ്പോൾ അന്തഃപുരസ്ത്രീകളുടെ ചുമതലക്കാരനായിരുന്ന ഹേഗായി അവൾക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞവയെല്ലാതെ വേറെന്നും അന്തഃപുരത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ അവൾ ചോദിച്ചില്ല. എന്നാൽ എസേമരിനെ കണ്ടുവെല്ലാം അവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. 16 അഹശേപരോശു രാജാവിന്റെ ഭരണം തുടങ്ങിയതിന്റെ ഏഴാമാണ്ടിൽ പത്താം മാസമായ തേബേത്തിൽ എസേമർ രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെല്ലപ്പെട്ടു.

17 മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളെക്കാളും മറ്റെല്ലാ കന്യകമാരെക്കാളും എസേമരിനെ രാജാവ് സ്നേഹിച്ചു. അതിനാൽ അവളുടെ തലയിൽ രാജകീരീടം വെച്ചുകൊണ്ട് വസ്ഥിക്കു പകരം അവളെ രാജ്ഞിയായി വാഴിച്ചു. 18 രാജാവ് തന്റെ സകല പ്രഭുക്കൾക്കും സേവകർക്കും ഒരു ഗംഭീര വിരുന്നും-എസേമരിന്റെ വിരുന്നും-കൊടുക്കുകയും ആ ദിവസം സകലസംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഒരു വിശ്രമദിവസമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ദയാലുവായ ഒരു രാജാവെന്നനിലയിൽ ജനങ്ങൾക്കു സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മൊർദ്ദെഖായി ഒരു ദുരാലോചനയെപ്പറ്റി അറിയുന്നു.

19 രാജാവിനുവേണ്ടി കന്യകമാരെ രണ്ടാം വട്ടം ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ മൊർദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. 20 മൊർദ്ദെഖായി വിലക്കിയതനുസരിച്ച്, താൻ യെഹൂദസ്ത്രീയാണെന്നോ തന്റെ കുടുംബപശ്ചാത്തലമെന്തെന്നോ എസേമർ അറപ്പാഴും ഒന്നും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. മൊർദ്ദെഖായിയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ആയിരുന്നകാലത്തെ നപോലെ അറപ്പാഴും അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം അവൾ അനുസരിച്ചിരുന്നു.

21 അങ്ങനെ മൊർദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുന്നകാലത്ത് രാജാവിന്റെ ഉമ്മറം സുഷിപ്പുകാരും ഷണ്ഡന്മാരുമായ ബിഗ്ഡാനും തേരേശും ചേർന്ന് അഹശേപരോശ്

രാജാവിനോടുള്ള വിരോധംമൂലം അവനെ കൊല്ലുവാൻ രഹസ്യമായി ആലോചിച്ചു. 22ആ രഹസ്യം മൊർദ്ദെഖായി അറിഞ്ഞു. അവൻ അത് എസേമർരാജ്ഞിയോടു പറഞ്ഞു. അനന്തരം എസേമർരാജ്ഞി അതു രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. ആ ദുഷ്ടപദ്ധതി മൊർദ്ദെഖായിയാണ് മനസ്സിലാക്കിയതെന്നും എസേമർ രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. 23അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ കേട്ടതു ശരിയാണെന്നു ബോദ്ധ്യമായതുകൊണ്ട് രാജാവിനെ വധിക്കുവാൻ പദ്ധതിയിട്ട രണ്ട് ഉമ്മരസുക്ഷിപ്പുകാരെയും കഴുവിലേറ്റി. ഇത് രാജാവിന്റെ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

യെഹൂദരെ നശിപ്പിക്കാൻ ഹാമാന്റെ ആലോചന

3 ഈ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം ആഗാഗുകാരനായ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകൻ ഹാമാനെ അഹശേപരോശുരാജാവ് തന്റെ കൂടെയുള്ള സകല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും മീതെ സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകി ആദരിച്ചു. 2രാജകല്പന ഉള്ളതിനാൽ രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഉള്ള എല്ലാ രാജസേവകരും ഹാമാന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടുനമസ്കരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മൊർദ്ദെഖായി കുമ്പിട്ടുകഴോ നമസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. 3അപ്പോൾ രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഉള്ള രാജസേവകർ “നീമാത്രം രാജകല്പന ധിക്കരിക്കുന്നതെന്ത്?” എന്ന് മൊർദ്ദെഖായിയോടു ചോദിച്ചു.

4അവർ ദിവസംതോറും ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴെല്ലാം അവൻ ഹാമാനെ കുമ്പിട്ടുവണങ്ങണമെന്ന കല്പന നിരസിച്ചു. അതിനാലവർ ഹാമാനോട് ഇതെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. താൻ ഒരു യെഹൂദനാണെന്ന് മൊർദ്ദെഖായി അവരോടു പറഞ്ഞതിന് ഹാമാൻ മൊർദ്ദെഖായിയോട് എന്തുപ്രവർത്തിക്കും എന്ന് അവർക്കറിയണമായിരുന്നു. 5മൊർദ്ദെഖായി തന്നെ കുമ്പിട്ടുവണങ്ങുന്നില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഹാമാനിൽ കോപം നിറഞ്ഞു. 6മൊർദ്ദെഖായി ഒരു യെഹൂദനാണെന്നു ഹാമാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ മൊർദ്ദെഖായിയെ മാത്രം ഹിംസിച്ചാൽ മതിയാവില്ലെന്ന് അവനു തോന്നി. അഹശേപരോശിന്റെ രാജ്യത്തുള്ള മൊർദ്ദെഖായിയുടെ സകല ആളുകളെയും യെഹൂദരെയും ഉന്തുലനം ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ ഇച്ഛിച്ചു.

7അഹശേപരോശുരാജാവിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം ഭരണവർഷത്തിലെ ഒന്നാമംസമായ നീസാനിൽ യെഹൂദരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ആ കൊല്ലത്തെ എല്ലാനാളുകളിലും മാസങ്ങളിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലനാളും മാസവും ഏതെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻവേണ്ടി ഹാമാൻ നറുക്കിട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടാംമാസമായ ആദാർ ആണ് “ഉത്തമം” എന്നു കണ്ടു. 8എന്നിട്ട് രാജാവിനോട് അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തുള്ള സകല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും മറ്റൊരാൾ നിന്നിന്നും വേർതിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ചില ജനങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ ആചാരങ്ങൾ മറ്റുള്ള എല്ലാവരുടേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. രാജാവിന്റെ നിയമങ്ങൾ അവർ അനുസരിക്കുന്നില്ല. അവരെ അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തു തുടരാനനുവദിക്കുന്നത് ഒരു രാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നന്നല്ല.

9“അങ്ങയ്ക്കു സമ്മതമാണെങ്കിൽ അവരെ

നശിപ്പിക്കണമെന്ന് ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചാലും. ആ കല്പന നടപ്പാക്കുന്നവരുടെ ചെലവിലേക്കായി ഞാൻ 10,000 വെള്ളിനാണയങ്ങൾ രാജസേവകരുടെയ്ക്കു അടച്ചുകൊള്ളാം.”

10അപ്പോൾ രാജാവ് മുദ്രമോതിരം വിരലിൽ നിന്ന് ഉഴുരി യെഹൂദരുടെ ശത്രുവും ആഗാഗുകാരൻ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകനുമായ ഹാമാനു കൊടുത്തു. 11എന്നിട്ടു രാജാവ് ഹാമാനോടു പറഞ്ഞു, “പണം നീ തന്നെ വെക്കുക. ആ ജനങ്ങളോടു നിനക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു കൊള്ളുക.”

12അങ്ങനെ ഒന്നാമംസം പതിമൂന്നാം തീയതി രാജാവിന്റെ എഴുത്തുകാരെ വിളിച്ച് ഹാമാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ എഴുതിച്ചു. രാജാവിന്റെ നാമത്തിൽ അതതു ജനങ്ങളുടെ ലിപിയിലും ഭാഷയിലും എഴുതിയ കല്പന രാജമോതിരം കൊണ്ടു മുദ്രവെച്ച് രാജപ്രതിനിധികൾക്കും ഓരോ സംസ്ഥാനത്തുമുള്ള ദേശാധിപതികൾക്കും വ്യത്യസ്തജനങ്ങളുടെ പ്രഭുക്കൾക്കും അയച്ചു. 13ചെറുപ്പക്കാരെന്നോ വൃദ്ധരെന്നോ കുഞ്ഞുങ്ങളെന്നോ സ്ത്രീകളെന്നോ നോക്കാതെ സകല യെഹൂദരെയും ഒരു ദിവസംകൊണ്ട് കൊന്നുമാറ്റിക്കണമെന്നും അതിനുള്ള ദിവസം പന്ത്രണ്ടാം മാസമായ ആദാർ മാസം പതിമൂന്നാം തീയതിയാണെന്നും അവരുടെ സ്വത്തുവകകൾ കൊള്ളയടിക്കണമെന്നും കല്പിക്കുന്ന ആ ഉത്തരവ് എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും രാജാവിന്റെ ദൂതന്മാർ വശം കൊടുത്തയച്ചു. 14നിശ്ചയിച്ച ദിവസം കല്പന നടത്തുവാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറായിരിക്കുന്നതിനായി ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പ് ഒരോ പ്രവിശ്യയിലും ജനങ്ങളുടെഇടയിൽ ഒരു നിയമമായി വിളംബരപ്പെടുത്താനും ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. 15ശൃശന്റെ തലസ്ഥാനത്തു പുറപ്പെടുവിച്ച ആ രാജകല്പനയുമായി ദൂതന്മാർ തിടുകത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു. പിന്നെ രാജാവും ഹാമാനും കൂടിക്കാണിരുന്നു. പക്ഷെ ശൃശൻനഗരം ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി. *

മൊർദ്ദെഖായി സഹായത്തിന് എസേമർ തിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു

4 സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം മൊർദ്ദെഖായി കേട്ടു. രാജകല്പന അറിഞ്ഞപ്പോൾ മൊർദ്ദെഖായി അവന്റെ ഉടർപ്പു വലിച്ചു കീറുകയും പകരം ചാക്കുടുക്കുകയും ചാരംപുശുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ശൃശൻനഗരത്തിന്റെ നടയ്ക്കുമ്പടിയ്ക്കുവാൻ ഉറക്കെ അലമുറയിട്ടു. 2രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ചാക്കുടുത്തുകൊണ്ട് ആരും പ്രവേശിക്കരുതെന്നു നിയമമുണ്ടെങ്കിലും അവൻ രാജാവിന്റെ വാതിലിനു മുമ്പിൽവരെ ചെന്നു. 3രാജകല്പന നടപ്പാക്കാനുള്ള സമയം അടുത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊക്കെയും യെഹൂദരുടെ ഇടയിൽ കടുത്തദുഃഖവും ഉപവാസവും അലമുറയും വിലാപവും ഉണ്ടായി ചാക്കുടുക്കുകയും ചാരം പുശുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അനേകം യെഹൂദർ നിലത്തു കിടന്നു.

4എസേമർന്റെ ദാസികളും ഷണ്ഡന്മാരും മൊർദ്ദെഖായിയെപ്പറ്റി വന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ

പക്ഷെ ... ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി യെഹൂദരെ കൊല്ലാനുള്ള രാജകല്പന ശൃശനിലെ ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി എന്നാവാം ഇതിനർത്ഥം. കാരണം, യെഹൂദർക്ക് അവരുമായി നല്ല വ്യാപാര ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, യെഹൂദരെ തങ്ങളുടെ നല്ല അയൽക്കാരായി അവർ കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അവൾ ദുഃഖംകൊണ്ടുപുളഞ്ഞു. ചാക്കുടുപ്പ് മാറുന്നതിനുവേണ്ടി അവൾ വേറെ വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ചുവെങ്കിലും മൊർദ്ദെഖായി അതു സ്വീകരിച്ചില്ല. 5അപ്പോൾ അവളുടെ പരിചരണത്തിന് രാജാവു നിയമിച്ചിരുന്ന ഷണ്ഡന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഹഥാക്ക് എന്നവനെ വിളിച്ച് മൊർദ്ദെഖായിക്ക് എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അന്വേഷിച്ചുവരാൻ അവൾ പറഞ്ഞയച്ചു. 6അവൻ രാജാവിന്റെ വാതിലിനു മുന്നിലുള്ള തുറന്നസ്ഥലത്ത് മൊർദ്ദെഖായിയുടെ അടുത്തുചെന്നു. 7അപ്പോൾ, യെഹൂദരെ നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഹഥാക്ക് രാജഭരണത്തിലേക്കു നിഷേധിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പണത്തിന്റെ കണക്കടക്കം ഉണ്ടായതെല്ലാം മൊർദ്ദെഖായി ഹഥാക്കിനോടുപറഞ്ഞു. 8കൂടാതെ രാജ്യത്തെ യെഹൂദരെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കണമെന്നു കല്പിച്ച് ശൃശനിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച നിയമത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് എസ്തേർവിനെ കാണിച്ചു വായിച്ചുകൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ഹഥാക്കിനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് അവളോടു രാജാവിനെ ചെന്നുകണ്ട് മൊർദ്ദെഖായിക്കുവേണ്ടിയും അവളുടെ ജനത്തിനുവേണ്ടിയും ദയയാചിക്കണമെന്ന് മൊർദ്ദെഖായി പറഞ്ഞയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

9മൊർദ്ദെഖായി പറഞ്ഞതെല്ലാം ഹഥാക്ക് എസ്തേർവിനെ അറിയിച്ചു.

10അപ്പോൾ മൊർദ്ദെഖായിയോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞമെന്നു പറഞ്ഞ് എസ്തേർ ഹഥാക്കിനെ വീണ്ടും അയച്ചു. 11“രാജാവ് വിളിപ്പിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ കൊട്ടാരത്തിന്റെ അകത്തളത്തിൽ ചെല്ലുന്നത് ആണായാലും പെണ്ണുയാലും അവർക്കുള്ള ശിക്ഷ മരണമാണെന്നും അങ്ങനെ ചെല്ലുന്നവരിൽ ആരുടെനേരെ രാജാവ് സ്വർണച്ചെങ്കോൽ നീട്ടുന്നുവോ അവർ മാത്രമെപിന്നെ ജീവനോടെ ഇരിക്കൂ എന്നും ഒരു നിയമമുള്ളത് എല്ലാ രാജസേവകർക്കും സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഇഷ്ടമില്ലാത്ത മുപ്പതു ദിവസമായി രാജാവ് എന്നെ വിളിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.”

12എസ്തേർ പറഞ്ഞയച്ചത് ഹഥാക്ക് മൊർദ്ദെഖായിയെ അറിയിച്ചു. 13അപ്പോൾ മൊർദ്ദെഖായി എസ്തേർവിനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞയച്ചു: “കൊട്ടാരത്തിൽ പാർക്കുന്നവളായതുകൊണ്ട് എല്ലാ യെഹൂദരുടെയും ഇടയിൽനിന്ന് നീ ഒരാൾമാത്രം രക്ഷപ്പെടുമെന്നു കരുതണ്ട. 14ഇപ്പോൾ നീ ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നാൽ യെഹൂദർക്കുള്ള സഹായവും മോചനവും വേറൊരിടത്തു നിന്നുവരും. പക്ഷെ നീയും നിന്റെ പിതൃദേവനും നശിച്ചുപോകും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമയത്ത് നിനക്കു രാജ്യത്ത് ഇത്രയും ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനം തന്നെ ഇതിനല്ലെന്ന് ആർക്കറിയാ?”

15അതിന് എസ്തേർ മൊർദ്ദെഖായിക്ക് ഇങ്ങനെ മറുപടിഅയച്ചു: 16“ശൃശനിലെ സകല യെഹൂദരുടെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി മൂന്നുപകലും മൂന്നു രാത്രിയും തിന്നാതെയും കുടിക്കാതെയും എന്നിക്കുവേണ്ടി കൂട്ടായി ഉപവസിക്കുക. ഞാനും എന്റെ ദാസിമാരും അതുപോലെ തന്നെ ഉപവസിക്കും. പിന്നെ വിളിക്കപ്പെടാതെ നിയമവിരുദ്ധമായിട്ടാണെങ്കിലും രാജാവിന്റെ മുമ്പിലേക്കുപോകും. ഞാൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മരിക്കട്ടെ.”

17അതിനുശേഷം മൊർദ്ദെഖായി അവന്റെ വഴിക്കുപോയി എസ്തേർ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ എല്ലാം അവൻ ചെയ്തു.

എസ്തേർ രാജാവിനോടു സംസാരിക്കുന്നു
 5 അന്നുതൊട്ട് മൂന്നാംദിവസം രാജകീയ വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞുകൊണ്ട് എസ്തേർ അരമനയുടെ മുന്നിലുള്ള അന്തഃപുരമുറ്റത്തു ചെന്നു നിന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് അരമനയുടെ വാതിലിനടിമുഖമായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. 2എസ്തേർരാജ്ഞി മുറ്റത്തുനിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ രാജാവിന് അവളോടു പ്രീതി തോന്നുകയാൽ അവൻ കയ്യിലിരുന്ന പൊൻചെങ്കോൽ അവളുടെ നേരെ നീട്ടി. അപ്പോൾ അവൾ അടുത്തുചെന്ന് ചെങ്കോലിന്റെ അറ്റം തൊട്ടു.

3അപ്പോൾ രാജാവ് അവളോടു പറഞ്ഞു, “അല്ലയോ എസ്തേർരാജ്ഞീ, നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്താണ്? അത് രാജ്യത്തിന്റെ പകുതിയായാൽപോലും ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നുണ്ട്.”

4അതിന് അവൾ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു, “രാജാവിനുവേണ്ടി ഇന്നു ഞാൻ ഒരു വിരുന്നു ഒരുക്കുന്നുണ്ട്. രാജാവിന് സൗകര്യമെങ്കിൽ രാജാവും ഹാമാനും അതിൽ ദയവായി പങ്കെടുക്കണം.”

5അപ്പോൾ “എസ്തേർവിന്റെ അപേക്ഷ സാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിനായി ഹാമാനെ ഉടൻ കൊണ്ടുവരൂ” എന്ന് രാജാവു കല്പിച്ചു.

അങ്ങനെ രാജാവും ഹാമാനും എസ്തേർ ഒരുക്കിയ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ചെന്നു. 6വീഞ്ഞു കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ രാജാവ് എസ്തേർവിനോടു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ അപേക്ഷ എന്തായിരുന്നാലും അത് ഞാൻ സാധിച്ചുതരും. നീ എന്തു ചോദിച്ചാലും, രാജ്യത്തിന്റെ പകുതിയായാൽപോലും, നിനക്കു കിട്ടും.”

7അതിന് എസ്തേർ പറഞ്ഞു, “എന്റെ അപേക്ഷയും ആഗ്രഹവും ഇതാണ്. 8രാജാവിന് എന്നിൽ പ്രീതിയുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ ആഗ്രഹം നിവൃത്തിയുണ്ടാവാൻ കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ നാളെ ഒരുക്കുന്ന രണ്ടാമതൊരു വിരുന്നിന് രാജാവും ഹാമാനും വരുവാൻ ദയവുണ്ടാകണം. എന്റെ ആഗ്രഹം രാജാവിനെ അപ്പോൾ അറിയിക്കുവാൻ അനുവാദം ഉണ്ടാകണം.”

മൊർദ്ദെഖായിയോടു ഹാമാൻ കോപിക്കുന്നു

9അന്ന് ഹാമാൻ കൊട്ടാരം വിട്ടത് സന്തോഷത്തോടെയും സംതൃപ്തിയോടെയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ തന്നെ കണ്ടിട്ടും ഓച്ഛരണിച്ചു നിൽക്കുകയോ ഭയം കൊണ്ടു വിറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാതിരുന്ന മൊർദ്ദെഖായിയെ കണ്ടപ്പോൾ അവനെതിരെ ഹാമാനിൽ കോപം ആളിക്കത്തി. 10എങ്കിലും അതു നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ വീട്ടിലേക്കു പോവുകയും തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെയും ഭാര്യസേവരശിനെയും വിളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 11അവരോടു തന്റെ അളവറ്റ സമ്പത്തിനെയും അനവധി പുത്രന്മാരെയും ബാക്കി എല്ലാ നേതാക്കളുടെയും മീതെ രാജാവ് തന്നെ നിയമിച്ചതിനെയുംപറ്റി അവൻ പൊങ്ങച്ചം പറഞ്ഞു. 12പുറമെ “രാജാവിനുവേണ്ടി എസ്തേർരാജ്ഞി ഒരുക്കിയ വിരുന്നിന് എന്നെയല്ലാതെ വേറൊരുത്തനെയും രാജ്ഞി ക്ഷണിച്ചിരുന്നില്ല. നാളത്തെ വിരുന്നിനും രാജാവിനോടൊപ്പം എന്നെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 13എങ്കിലും, യെഹൂദനായ മൊർദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു കാനേണദിവരുന്നിടത്തോളം അതൊന്നും എന്ന് സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നില്ല” എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.

14അനന്തരം ഹാമാന്റെ ഭാര്യ സേരെശിനും അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഒരു ആശയമുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞു, “അവനെ തൃക്കുവാൻ എഴുപത്തഞ്ചടി ഉയരത്തിൽ ഒരു കഴുമരം തീർക്കുവാൻ ചിലഭരോടു പറയുക. പ്രഭാതത്തിൽ രാജാവിനോടപേക്ഷിച്ച് മൊർദ്ദെഖായിയെ തൂക്കിലേറ്റുക. എന്നിട്ടു രാജാവിന്റെകൂടെ സന്തോഷമായി വിരുന്നിനു പോവുക.”
ഈ ആലോചന നന്നെന്ന് ഹാമാനു തോന്നുകയും അവൻ കഴുമരം നാട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൊർദ്ദെഖായി ആദരിക്കപ്പെടുന്നു

6 എന്നാൽ അന്നു രാത്രി രാജാവിന് ഒട്ടും ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് ദിനവൃത്താന്തങ്ങളുടെ പുസ്തകം കൊണ്ടുവന്ന് വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കാൻ പരിചാരകരോടു കല്പിച്ചു. അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. 2അഹശ്വേരോശുരാജാവിനെതിരെ രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡന്മാരും ഉമ്മറം സൂക്ഷിപ്പുകാരുമായ ബിഗ്ലാനും തേരെശും ചേർന്നുനടത്തിയ ഉപജാപത്തെപ്പറ്റി മൊർദ്ദെഖായി മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുത്തഭാഗം വായിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ രാജാവു ചോദിച്ചു:

3“ഈ മഹാസേവനത്തിനും ധീരതയ്ക്കും എന്തുബഹുമതിയും പ്രശംസയുമാണ് നാം മൊർദ്ദെഖായിക്കു കൊടുത്തിരുന്നത്?”

ചെറുപ്പക്കാരായ പരിചാരകർ പറഞ്ഞു, “അവനുവേണ്ടി യാതൊന്നും നാം ചെയ്തിട്ടില്ല.”

4താനുണ്ടാക്കിച്ച് കഴുമരത്തിൽ മൊർദ്ദെഖായിയെ തൂക്കിക്കളയണമെന്ന് രാജാവിനോടു പറയാൻവേണ്ടി ഹാമാൻ ആ നേരത്ത് അരമനയുടെ പുറത്തെ മുറ്റത്തേക്കുവന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് വിളിച്ചു ചോദിച്ചു, “ആരാണവിടെ, അരമനമുറ്റത്ത്?” 5“മുറ്റത്തു നിൽക്കുന്നത് ഹാമാൻ ആണ്” എന്നു പരിചാരകർ രാജാവിനെ ഉണർത്തിച്ചു.

അപ്പോൾ “അവൻ അകത്തേക്കുവരട്ടെ” എന്നു രാജാവു കല്പിച്ചു. 6അകത്തേക്കുവന്ന ഹാമാനോടു രാജാവു ചോദിച്ചു, “രാജാവ് ആദരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവനുവേണ്ടി എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?”

“രാജാവിന് ആദരവുകൊടുക്കാൻ തോന്നാൻ എന്നേക്കാൾ യോഗ്യനായി വേറെ ആരുണ്ട്?” എന്നു ഹാമാൻ ഉള്ളുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചു.

7എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെ മറുപടിപറഞ്ഞു, “രാജാവ് ആദരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവനുവേണ്ടി ഇങ്ങനെചെയ്താലും: 8രാജാവു ധരിച്ചിട്ടുള്ള രാജവസ്ത്രവും രാജാവു കയറിയിട്ടുള്ള ഒരു കുതിരയും ഭൃത്യന്മാർ കൊണ്ടുവരട്ടെ. 9ഭൃത്യന്മാർ രാജാവിന്റെ വിശിഷ്ട അടയാളം കുതിരയുടെ തലയിൽ ചാർത്തട്ടെ. 9രാജവസ്ത്രവും കുതിരയും രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രഭുക്കളിൽ ഒരുവനെ ചുമതല ഏല്പിച്ചാലും. രാജാവ് ആദരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനെ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രാജവസ്ത്രം അണിയിച്ചു കുതിരപ്പുറത്തിരുത്തി, ‘രാജാവ് ആദരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവനു വേണ്ടി എന്താണുചെയ്യുകയെന്നു കാണുക!’ എന്ന് അവന്നുമുമ്പിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നഗരത്തിലെ എല്ലാ തുറന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഘോഷയാത്രയായി നടത്തട്ടെ.”

10അപ്പോൾ രാജാവ് ഹാമാനോടു കല്പിച്ചു, “ഉടൻചെല്ലുക! നീ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെയുള്ളവസ്ത്രവും കുതിരയും കൊണ്ടുവന്ന് രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇരിക്കുന്ന ഹെഹൂദനാ

യ മൊർദ്ദെഖായിക്കുവേണ്ടി അതെല്ലാം ചെയ്യുക. നീ പറഞ്ഞതിലൊന്നിൽപോലും വീഴ്ചവന്നുപോകരുത്.”

11അതനുസരിച്ചു ഹാമാൻ വസ്ത്രവും കുതിരയും എടുത്തു. മൊർദ്ദെഖായിയെ വസ്ത്രമണിയിച്ച് കുതിരപ്പുറത്തിരുത്തി, “രാജാവ് ആദരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവനു വേണ്ടി എന്താണു ചെയ്യുകയെന്ന് കാണുക!” എന്ന് അവന്നു മുമ്പിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹാമാൻ നഗരവീഥികളിലൂടെ കുതിരയെ നയിച്ചു.

12അതിനുശേഷം മൊർദ്ദെഖായി രാജാവിന്റെ വാതിൽക്കലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. ഹാമാൻ ധൃതിയിൽ അവന്റെ വീട്ടിലേക്കും പോയി. അവിടെ അവൻ കരഞ്ഞും മാനക്കേടുകൊണ്ട് തല മറച്ചും ഇരുന്നു. 13പിന്നെ നടന്നതു മുഴുവൻ അവൻ ഭാര്യ സേരെശിനോടും സുഹൃത്തുക്കളോടും പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു, “മൊർദ്ദെഖായി ഒരു ഹെഹൂദനാണെങ്കിൽ നീ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു. നിന്റെ വീഴ്ച ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നീ നശിച്ചു കഴിയുംവരെ നിശ്ചയമായി അതു തുടരും!”

14അവർ ഹാമാനോടു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ ഷണ്ഡന്മാർ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. ഹാമാനെ എസ്ഥേർ ഒരുക്കിയ വിരുന്നിനു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ അവർക്കു ധൃതിയായിരുന്നു.

ഹാമാനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നു

7 അങ്ങനെ രാജാവും ഹാമാനും എസ്ഥേർ രാജ്ഞിയുടെ കൂടെ വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. 2അപ്പോൾ രാജാവ് എസ്ഥേരിനോടു പറഞ്ഞു: “ഇതു വീഞ്ഞുകുടിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ദിവസമാണ്. എസ്ഥേർരാജ്ഞീ, നിന്റെ അപേക്ഷ എന്തായിരുന്നാലും അതു ഞാൻ നിനക്കു സാധിച്ചു തരും. രാജ്യത്തിന്റെ പകുതി ആയാൽപോലും.”

3അപ്പോൾ എസ്ഥേർ ഇങ്ങനെ ഉണർത്തിച്ചു, “അല്ലയോ രാജാവേ, അങ്ങ് എന്നിൽ പ്രീതനാണെങ്കിൽ, ഇതു രാജാവിനു നല്ലതാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ‘എന്റെ ജീവിതം എനിക്കു തരേണമേ.’ എന്റെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതവും എനിക്കു തരേണമേ. ഇതാണെന്റെ അപേക്ഷ. 4എന്നെയും എന്റെ ആളുകളെയും നശിപ്പിച്ചു കൊന്നും ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻവേണ്ടി ഞങ്ങളെ വിറ്റുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാസ്യവൃത്തിയിലേക്കാണ് ഞങ്ങളെ വിറ്റിരുന്നതെങ്കിൽ ഞാൻ മൗനംപാലിച്ചേനെ. കാരണം അത്തരം പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും രാജാവിനെ അലോരസപ്പെടുത്തുകയില്ല.”

5അപ്പോൾ അഹശ്വേരോശുരാജാവ് എസ്ഥേർ രാജ്ഞിയോടു പറഞ്ഞു, “ഇങ്ങനെ ഒന്നു ചെയ്യാൻ ആലോചിച്ചവൻ ആര്? എവിടെയാണവൻ?”

6എസ്ഥേർ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങളുടെ ശത്രുവായവൻ ദുഷ്ടനായ ഈ ഹാമാനാണ്.” രാജാവിന്റെയും രാജ്ഞിയുടെയും മുന്നിൽ ഹാമാൻ തെട്ടിവിറച്ചു. 7രാജാവ് കോപത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു വീഞ്ഞുവിരുന്നു വിട്ട് അരമനയിലെ ഉദ്യോഗത്തിലേക്കു പോയി. തനിക്കുള്ളത് വധശിക്ഷയിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നുമാവില്ലെന്ന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഹാമാൻ തന്റെ ജീവനുവേണ്ടി എസ്ഥേർരാജ്ഞിയോടു യാചിക്കാനായി അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. 8ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വീഞ്ഞുവിരുന്നിന് അന്തഃപുരത്തിലേക്കു തിരി

ച്ചുവന്ന രാജാവു കണ്ടത് എസേമർ കിടക്കുകയായിരുന്ന കിടക്കയിൽ ഹാമാൻ വീഴുന്നതായിരുന്നു. രാജാവ് കോപത്തോടെ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അന്തഃപുരത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ രാജ്ഞിയെ ആക്രമിക്കാൻ നിനക്കു ധൈര്യമോ?”

ഈ വാക്കുകൾ രാജാവു പറഞ്ഞയുടനെ സേവകർ ഹാമാന്റെ മുഖം മറച്ചുകളഞ്ഞു. 9അപ്പോൾ രാജസേവകരായ ഷണ്ഡന്മാരിൽ ഹർബ്ബോനാ എന്നവൻ ഇങ്ങനെ ഉണർത്തിച്ചു, “രാജാവിന് ആപൽസൂചന കൊടുത്ത മൊർദ്രെഖായിയെ തൃക്കാൻവേണ്ടി ഹാമാൻ നാട്ടിച്ച എഴുപത്തഞ്ചടി ഉയരമുള്ള അതേ കഴുമരം ഹാമാന്റെ വീടിനടുത്ത് നില്ക്കുന്നു.”

അപ്പോൾ രാജാവു കല്പിച്ചു, “ഹാമാനെ അതിർത്തനെ തൃക്കിക്കളയുക.”

10മൊർദ്രെഖായിക്കുവേണ്ടി ഹാമാനൊരുക്കിയ കഴുമരത്തിൽത്തന്നെ അവർ ഹാമാനെ തൃക്കിക്കൊന്നു. അതോടെ രാജാവിന്റെ കോപവും ശമിച്ചു.

യെഹൂദരെ സഹായിക്കണമെന്ന് രാജകല്പന

8 അന്നേദിവസം തന്നെ അഹശേപരോശുരാജാവ് യെഹൂദരുടെ ശത്രുവായിരുന്ന ഹാമാന്റെറവീട് എസേമർരാജ്ഞിക്കു കൊടുത്തു. മൊർദ്രെഖായി തന്റെ ആരാണെന്നും അവൻ അവൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതു എന്താണെന്നും എസേമർരാജാവിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ രാജസന്നിധിയിലേക്കു പ്രവേശനം കിട്ടി. 2രാജാവ് ഹാമാനിൽനിന്നു തിരിച്ചെടുത്തിരുന്ന മുദ്രമോതിരം ഊരി മൊർദ്രെഖായിക്കു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ ഹാമാന്റെ റവീടിന്റെ ചുമതല എസേമർ മൊർദ്രെഖായിയെ ഏല്പിച്ചു.

3എന്നിട്ട് ആഗാഗുകാരനായ ഹാമാൻ യെഹൂദർക്കെതിരെ പുറപ്പെടുവിച്ച ദുഷ്ടകല്പന ദുഃഖിച്ചെടുത്തു. രാജാവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എസേമർ കെഞ്ചി.

4അപ്പോൾ രാജാവ് അവന്റെ സ്വർണ്ണച്ചെങ്കോൽ അവൾക്കുനേരെ നീട്ടി. അവൾ എഴുന്നേറ്റു രാജാവിന്റെ മുന്തിരിയിൽനിന്നു. 5പിന്നെ അവൾ ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിച്ചു, “ഇതു രാജാവിനെ സന്തുഷ്ടനാക്കുന്നെങ്കിൽ, രാജാവിന് ഇതൊരു നല്ല ആശയമാണെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, അങ്ങയ്ക്ക് എന്നോടു കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങേ എന്നിക്കൊരു ആനുകൂല്യം തരാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആഗാഗുകാരനായ ഹാമാൻ രാജാവിന്റെ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലായിടത്തുമുള്ള യെഹൂദരെ മുഴുവൻ ഉന്തുലനം ചെയ്യണമെന്ന് കാണിച്ചെഴുതിയ കല്പന ദുഃഖിച്ചെടുത്തുവന്നതിനായി ഒരു മറുകല്പന അയക്കേണമേ. 6എന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് ദുരന്തവും നാശവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ ഞാൻ അതുകണ്ടു സഹിക്കും?”

7അപ്പോൾ എസേമർരാജ്ഞിയോടും യെഹൂദനായ മൊർദ്രെഖായിയോടുമായി അഹശേപരോശുരാജാവ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “ഹാമാന്റെ റവീട് ഞാൻ എസേമറിനു കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. യെഹൂദരെകൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചതിന് ദ്രുത്യന്മാർ അവനെ കഴുവിലേറ്റുകയും ചെയ്തു. 8ഇനി യെഹൂദർക്ക് നല്ലതിനെന്ന് നിങ്ങൾക്കുതോന്നുന്ന രാജനാമത്തിൽ എഴുതി രാജമോതിരംകൊണ്ടു മുദ്രവെച്ച് നിങ്ങളും അയയ്ക്കുക. രാജനാമത്തിൽ എഴുതി രാജമുദ്രവെച്ച ഒരു കല്പന ദുഃഖിച്ചെടുക്കുക.”

9അങ്ങനെ മൂന്നാം മാസമായ സീവാൻ മാസം ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയതി കൊട്ടാരം എഴുത്തു

കാരെ തിടുകത്തിൽ വിളിപ്പിച്ചു മൊർദ്രെഖായി പറഞ്ഞുകൊടുത്ത കല്പന രാജ്യത്തെ എല്ലാ പ്രവിശ്യകളിലുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും ഭാഷകളിലും ലിപികളിലും യെഹൂദർക്കുള്ളത് അവരുടെ ഭാഷയിലും ലിപിയിലും എഴുതിച്ച് ഇന്ത്യമുതൽ എത്യോപ്യവരെയുള്ള 127 സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും യെഹൂദർക്കും രാജപ്രതിനിധികൾക്കും ദേശാധിപതികൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. മൊർദ്രെഖായി അഹശേപരോശുരാജാവിന്റെ നാമത്തിലെഴുതി രാജാവിന്റെ മുദ്രപാർത്തിയ ആ കല്പനകൾ വേഗംകൂടിയ കൊട്ടാരംകുതിരകളുടെ പുറത്ത് ദുരന്തന്മാർവശം കൊടുത്തയച്ചു.

11രാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടെ മൊർദ്രെഖായി എഴുതിയ കല്പന ഇതായിരുന്നു:

എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലുമുള്ള യെഹൂദരെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി ഒത്തുകൂടുവാനും തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ഭാര്യമാരെയും ആക്രമിച്ചേക്കാവുന്ന ഏതു ജനങ്ങളുടെയും സൈനികരെ നശിപ്പിക്കാനും കൊല്ലാനും ഉന്തുലനം ചെയ്യാനും അവരുടെ വസ്തുവകകൾ എടുക്കുവാനും, നശിപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് അവകാശം നൽകുന്നു.

12അഹശേപരോശിന്റെ രാജ്യം മുഴുവൻ അങ്ങനെചെയ്യാനുള്ള ദിവസമായി പന്ത്രണ്ടാം മാസമായ ആദാർമാസം പതിമൂന്നാം തീയതിയും നിശ്ചയിച്ചു. 13അന്നേദിവസം ശത്രുക്കളോടു പകരംവീട്ടാൻ യെഹൂദർ തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടതിലേക്കു കല്പനയുടെ പകർപ്പ് നിയമമായി എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വിളംബരം ചെയ്യാനും ഏർപ്പാടാക്കി. 14രാജാവ് ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ച് ദുരന്തന്മാർ വേഗംകൂടിയ കുതിരകളുടെ പുറത്ത് പെട്ടെന്നു യാത്രതിരിച്ചു. ആ നിയമം ശൃശൻ രാജധാനിയിലും വിളംബരം ചെയ്തു.

15നീലയും വെള്ളയും നിറത്തിലുള്ള രാജകീയവസ്ത്രങ്ങളും ഒരു വലിയ പൊൻകിരീടവും ഊതനിറത്തിലുള്ള മനോഹരമായ ഒരു മേലങ്കിയും ധരിച്ചിരുന്ന മൊർദ്രെഖായി രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങി. ശൃശൻനഗരം ആ ഹൃദയത്താൽ തിമിർത്തു. 16യെഹൂദർക്കാകട്ടെ ഹർഷോന്മാദവും ഉല്ലാസവും സന്തോഷവും ഉണ്ടായി.

17രാജകല്പനയും നിയമവും എത്തിയ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും യെഹൂദർക്ക് ഉല്ലാസവും സന്തോഷവും വീരുന്നുണ്ടായി. യെഹൂദരെ അവർക്കു ഭയമായിരുന്നതിനാൽ രാജ്യത്തുള്ള പലരും യെഹൂദരായിത്തീരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വിജയം യെഹൂദർക്ക്

9 രാജാവിന്റെ കല്പനയുടെയും രാജ്യത്തെ നിയമത്തിന്റെയും ബലത്തിൽ യെഹൂദരെ തോല്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരുടെശത്രുക്കൾ കാത്തിരുന്ന ദിവസമായിരുന്നു പന്ത്രണ്ടാംമാസമായ ആദാർമാസം. 13ാം തീയതി. എന്നാൽ ആ ദിവസം അടുത്തുവന്നപ്പോൾ സ്ഥിതി കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. തങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചവരെ യെഹൂദർ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചവരെ രാജാവിന്റെ സകല സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമുള്ള സകല യെഹൂദരും തങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ

കോപ്പു കൂട്ടിയിരുന്നവരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി അവരവരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒത്തുകൂടി. ആരും അവർക്കെതിരെ നിൽക്കാൻ ശക്തരായിരുന്നില്ല. കാരണം എല്ലാവർക്കും അവരെ പേടിയായിരുന്നു. **3**സകലസംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും രാജപ്രതിനിധികളും സകല ഉദ്യോഗസ്ഥരും ദേശാധിപതികളും രാജകല്പനകൾ നടപ്പാക്കാൻ ഉള്ളവരും യെഹൂദരെ സഹായിച്ചതേ ഉള്ളൂ. കാരണം അവർക്ക് മൊർദ്ദെഖായിയെ പേടിയായിരുന്നു. **4**രാജാവിന്റെ ഉന്നതഉദ്യോഗസ്ഥനായതുകൊണ്ടാണ് അവർ മൊർദ്ദെഖായിയെ പേടിച്ചത്. പ്രവിശ്യയിലെ സകലരും അവന്റെ പേരും പ്രതാപവും മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ മൊർദ്ദെഖായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തനായിത്തീർന്നു.

5അങ്ങനെ യെഹൂദർ അവരുടെ ശത്രുക്കളെ മുഴുവൻ വാളുകൊണ്ടു വെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു. തങ്ങളെ വെറുത്തവരോട് അവർ പ്രതികാരം ചെയ്തു. **6**ശൃശൻരാജ ധാനിയിൽ യെഹൂദർ **500** പുരുഷന്മാരെ കൊന്നു. **7**പർശൻദാഥാ, ദൽഹോൻ, അസ്പാഥാ, **8**പേരീഥാ, അദല്യാ, അരീദാഥാ, **9**പർമ്മഥാ, അരീസായി, അരീദായി, വന്യെന്ദാഥാ എന്നിവരെയും കൊന്നു. **10**അവർ പത്തുപേരും യെഹൂദരുടെ ശത്രുവായ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകൻ ഹാമാന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ വസ്തുവകകളൊന്നും യെഹൂദർ കവർന്നെടുത്തില്ല.

11അന്നേദിവസം തന്നെ ശൃശൻരാജധാനിയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണം രാജാവിനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. **12**അപ്പോൾ രാജാവ് എസ്ഥർരാജ്ഞിയോടു പറഞ്ഞു, “ശൃശൻരാജധാനിയിൽ ഹാമാന്റെ പത്തു പുത്രന്മാരടക്കം **500** പുരുഷന്മാരെ യെഹൂദർ കൊന്നുമുട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ മറ്റുസംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവർ എന്തു ചെയ്തുവോ ആവോ? നിന്റെ അപേക്ഷ എന്തുതന്നെയായാലും അതു സാധിച്ചുതരുന്നുണ്ട്. നിനക്കു വേണ്ടത് വേറെ എന്തുതന്നെയായാലും അതും സാധിച്ചു തരുന്നുണ്ട്.”

13അതിന് എസ്ഥർ പറഞ്ഞു, “ഇതു രാജാവിനെ സന്തുഷ്ടനാക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നു ചെയ്തതുതന്നെ നാളെയും ചെയ്യാനും ഹാമാന്റെ പത്തു പുത്രന്മാരെയും കഴുമരത്തിൽ തൂക്കാനും ശൃശനിലുള്ള യെഹൂദരെ അനുവദിക്കുമാറാകണം..”

14എസ്ഥർ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ നടക്കട്ടെ എന്നു രാജാവ് ആജ്ഞാപിക്കുകയും അതു നിയമമായി ശൃശനിൽ വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഹാമാന്റെ പത്തു പുത്രന്മാരെയും അവർ കഴുവിലേറ്റി. **15**ശൃശനിലുണ്ടായിരുന്ന യെഹൂദർ ആദാർമാസം പതിനാലാം തീയതി വീണ്ടും ഒത്തുകൂടി അവിടത്തെ **300** പുരുഷന്മാരെ കൊന്നു. എങ്കിലും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുവകകളൊന്നും കവർന്നെടുത്തില്ല. **16**രാജാവിന്റെ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ബാക്കിയുള്ള യെഹൂദർ ആത്മരക്ഷയ്ക്കും ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള സ്വേദത്തിനും വേണ്ടി സംഘം ചേരുകയും **75,000** വിരോധികളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും വസ്തുവകകളൊന്നും അവർ കവർന്നിരുന്നില്ല. **17**സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇതുസംഭവിച്ചതും ആദാർമാസം പതിമൂന്നാം തീയതി ആയിരുന്നു. പതിനാലാം തീയതി അവർ വിശ്രമിച്ചു. അതിനെ അവർ വിരുന്നിനും ഉത്സവത്തിനുമുള്ള ഒരു ദിവസമാക്കുകയും ചെയ്തു.

പുരീം ഉത്സവം

18എന്നാൽ ശൃശനിലെ യെഹൂദർ സ്വയരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ആദാർമാസം പതിമൂന്നും പതിനാലും തീയതികളിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നതിനാൽ പതിനഞ്ചാം തീയതി വിശ്രമിക്കുകയും അതിനെ വിരുന്നിനും ഉത്സവത്തിനുമുള്ള ദിവസമാക്കുകയും ചെയ്തു. **19**അതുകൊണ്ട് നാട്ടുമ്പുറങ്ങളിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ പട്ടണങ്ങളിലും പാർക്കുന്ന യെഹൂദർ പതിനാലാം തീയതിയാണ് ഉത്സവവും വിരുന്നുമുള്ള ദിവസമായി ആഘോഷിക്കുന്നത്. അന്നവർ എല്ലാവരും സമ്മാനങ്ങൾ അന്യോന്യം കൊടുത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

20ഈ നടന്നതെല്ലാം മൊർദ്ദെഖായി എഴുതിവെച്ചു. അഹശേവരോശുരാജാവിന്റെ അടുത്തും അകലെയുമുള്ള എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും എല്ലാ യെഹൂദർക്കും അവൻ സംവേദങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതി അറിയിച്ചു. **21**ആണ്ടുതോറും ആദാർമാസം പതിനാലും പതിനഞ്ചും തീയതികൾ വിശ്രമത്തിന്റെയും ആഘോഷത്തിന്റെയും ദിനങ്ങളാക്കുന്നതിനായിരുന്നു അവൻ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചത്. **22**യെഹൂദർ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് സ്വസ്ഥതനേടിയെ ദിവസങ്ങളായതുകൊണ്ടാണ് അവയെ വിശ്രമദിനങ്ങളായി നീക്കിവെച്ചത്. അവരുടെ വിലാപം ഉത്സവവും ദുഃഖം സന്തോഷവുമായി മാറിയതും ആ മാസത്തിലെ ആ ദിവസങ്ങളിലായതുകൊണ്ട് അവയെ വിരുന്നിനും ആഘോഷത്തിനും അന്യോന്യം സമ്മാനങ്ങൾ കൈമാറുന്നതിനും ദരിദ്രർക്ക് ദാനധർമ്മങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനുമുള്ള ദിവസങ്ങളായും നീക്കിവെച്ചു.

23അതിനാൽ ആചരിച്ചുതുടങ്ങിയ വിശ്രമദിവസം മൊർദ്ദെഖായി എഴുത്തിലൂടെ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ തുടർന്നും ആചരിക്കുമെന്ന് യെഹൂദർ സമ്മതിച്ചു.

24ആഗാഗുകാരനായ ഹമ്മെദാഥയുടെ മകനും സകല യെഹൂദരുടെയും ശത്രുവുമായ ഹാമാൻ രാജ്യത്തുള്ള സകല യെഹൂദരെയും മുടിച്ചുകളയുന്നതിലേക്കായി ഒരു കൂടിയത്രണം മെനയുകയും അവരെ ഉപദ്രവിക്കാനും മുടിക്കാനും പറ്റിയദിവസം കണ്ടുപിടിക്കാൻ വേണ്ടി നറുക്കിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഈ നറുക്കിനെ “പുർ” എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. ആ അവധിദിവസത്തെ “പുരീം” എന്നും വിളിക്കുന്നു. **25**ഹാമാൻ അക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു എങ്കിലും എസ്ഥർ രാജാവിനോടു സംസാരിക്കാൻപോയി. അതിനാലവൻ പുതിയ കല്പനകളിറക്കി. ഈ കല്പനകൾ ഹാമാന്റെ പദ്ധതികളെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, ഹാമാനും അവന്റെ കുടുംബത്തിനും ആ ദുരിതങ്ങൾ സംഭവിക്കാനും അതിടയാക്കി! അങ്ങനെ ഹാമാനും പുത്രന്മാരും കഴുമരത്തിലേറ്റപ്പെട്ടു.

26അക്കാലത്ത് നറുക്കുകളെ “പുരീം” എന്നാണുവിളിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ ആ അവധിദിവസം “പുരീം” എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അവധിദിവസം ആഘോഷിക്കാൻ മൊർദ്ദെഖായി ഒരു കത്തിലൂടെ യെഹൂദരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ എല്ലാവർഷവും ഈ രണ്ടു ദിവസങ്ങളാഘോഷിക്കുന്നത് യെഹൂദർക്കിടയിൽ ആചാരമായി. **27**വിശ്രമദിവസം ആചരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗരേഖകൾ അവർക്കും അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും അവരോടു ചേർന്നവർക്കുവേണ്ടി യെഹൂദർ സ്വതഃചെയ്തു സ്വീകരിച്ചു. ഈ രണ്ടുദിവസങ്ങളും നിയമം അനു

ശാസിക്കുന്നതുപോലെ ആണ്ടുതോറും തീരുമാനിച്ച സമയത്ത് തന്നെ ആചരിക്കുന്നതിൽ ആരും വീഴ്ച വരുത്താവുന്നതല്ല. **28** ഈ ദിവസങ്ങൾ എല്ലാ തലമുറകളിലും എല്ലാ കുലങ്ങളിലും എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും സ്മരണ പുതുക്കിക്കൊണ്ട് ആചരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പുരീംദിവസങ്ങൾ യെഹൂദരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോവുകയില്ല. ആ യെഹൂദരുടെ പിൻഗാമികൾ ഈ വിശ്രമദിവസം എക്കാലവും സ്മരിക്കും.

29 അതിനാൽ പുരീമിനെ സംബന്ധിച്ച് അബീഹരയീലിന്റെ പുത്രിയായ എസേഥർ രാജ്ഞിയും യെഹൂദനായ മൊർദ്ദെഖായിയും ഒരു ഔദ്യോഗിക കത്തെഴുതി. ഇതിന്റെ മൂല്യം തെളിയിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പൂർണ്ണരാജകീയ അധികാരത്തോടെയാണ് അവർ രണ്ടാമത്തെ കത്ത് എഴുതിയത്. **30** ഇപ്പോൾ അഹശേപരോശുരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തെ 127 പ്രവിശ്യകളിലും ജീവിച്ചിരുന്ന എല്ലാ യെഹൂദർക്കും മൊർദ്ദെഖായി സമാധാനം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്തുകളയച്ചു. സമാധാനം കൊണ്ടുവരുന്നതും മറ്റുള്ളവരെ അന്വേഷിക്കുന്ന വിശ്വസ്തരാക്കി തീർക്കുന്നതുമായ സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു കത്തുകളിൽ. **31** പുരീം ആഘോഷിക്കുന്നത് ആരംഭിക്കാൻ ജനങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടാനാണ് മൊർദ്ദെഖായി ഈ കത്തുകളെഴുതിയത്. ഈ പുതിയ അവധിദിവസം എല്ലാഘോഷിക്കണമെന്നും അവൻ അവരോടുപറഞ്ഞു. യെഹൂദനായ മൊർദ്ദെഖായിയും എസേഥർ രാജ്ഞിയും യെഹൂദർക്കു കല്പ

നകളയച്ചിരുന്നു. അവർക്കും അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കുമായി ഈ രണ്ട് അവധിദിവസങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനാണ് അവരിങ്ങനെ ചെയ്തത്. സംഭവിച്ച ദോഷങ്ങളെച്ചൊല്ലിയുള്ള ഉപവാസത്തെയും നിലവിലിടയെയും പറ്റി ഓർമ്മിക്കുന്നതു പോലെതന്നെ അവർ ഇത് ഓർമ്മിക്കും. **32** എസേഥറിന്റെ കത്ത് പുരീമിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമാക്കി. ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

മൊർദ്ദെഖായി ആദരിക്കപ്പെട്ടു

10 പിന്നെ അഹശേപരോശുരാജാവ് തന്റെ രാജ്യത്തെ സമുദ്രതീരത്തെ സകല വിദൂരനഗരങ്ങളിലും ഉള്ള എല്ലാ പ്രജകൾക്കും നികുതികൾ ചുമത്തി. **2** അവന്റെ ശക്തിയും കരുത്തുമുള്ള ഓരോ പ്രവൃത്തിയും രാജാവ് സ്ഥാനക്കയറ്റം കൊടുത്ത മൊർദ്ദെഖായിയുടെ മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയും മേദ്യയിലെയും പാർസിയിലെയും രാജാക്കന്മാരുടെ വൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. രാജാവ് മൊർദ്ദെഖായിയെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിയാക്കി. **3** യെഹൂദനായ മൊർദ്ദെഖായി അഹശേപരോശുരാജാവിനു രണ്ടാമനായിരുന്നു. അവൻ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവനും യെഹൂദസഹോദരങ്ങളിൽ ധാരാളം പേർക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നു. അവൻ തന്റെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം നോക്കുകയും തന്റെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.